

U n ě s

ZPRAVODAJ XXIX. JIRÁSKOVA HRONOVA

12. SRPNA 1959

ČERNÁ VLAJKA také nad Jiráskovým divadlem

Zavlála tu v pondělí ráno. Kdo z Hronovských a z prvních návštěvníků XXIX. Jiráskova Hronova ještě tu truchlivou zprávu neznal, dověděl se o ní teď: V neděli 9. srpna 1959 omdlel zemřel národní umělec Emil František Burian.

Zemřel jeden z největších duchů moderního českého divadla. Odešel člověk všestranně nadaný, rozený divadelník a hudebník, skladatel, básník, spisovatel, herec, dramaturg a režisér, publicista a novinář, kulturní politik.

Bylo by těžké najít umělecký a kulturní politický obor, v kterém by Burian nezkusil své nemalé síly. A ještě těžší by bylo pokoušet se o sestavení seznamu jeho prací. Na to má tento časopis opravdu příliš malý rozsah.

Avšak divadelníky není třeba s E. F. Burianem seznamovat. Staré ani mladé. Všichni vědí, že bez něho by naše současné divadlo nebylo na té výši, na jaké je. Jen snad bude dobře připomenout těm mladším a nejmladším, že mnohé z toho dobrého, co dnes pokládají na našich jevištích za věc docela přirozenou a samozřejmou, průjbojával a průjbojoval právě E. F. Burian, a to především ve svém předvalném D 34 — D 40. Intenzivní funkce světla, důsledná komplexnost divadelního představení, jeho hudebnost, dokonalý jazyk... A hlavně: bojovnost, údernost, závažnost společenského zaměření.

V pohledu na složitou Burianovu osobnost vyniká do popředí několik výrazných vlastností.

Byl nesmírně plný a pracovitý. Ihned po návratu z koncentračního tábora se pustil znovu do horečné práce. Stal se o několik divadel v Praze i Brně, založil týdeník Kulturní politika, psal, režíroval a komponoval, bojoval s reakcí a často nutně i s přáteli.

To byla další jeho výrazná vlastnost: byl bojovník. Šel-li za věcí, o jejíž správnosti byl přesvědčen, šel za ní bez ohledu na okolnosti a na kohokoli. Především bez ohledu na vlastní prospěch.

Avšak nešel slepě: šel od r. 1923 v řadách členů Komunistického strany Československa. Šel v nich věrně, spolehlivě, ale nikoliv pasivně. Právě naopak.

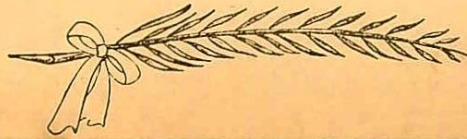
Byl z rodu objevitelů, pionýrů. Rázil nové cesty.

Není divu, že vedle mnoha přátel a obdivovatelů měl také mnoho nepřátel. Závistivci a mali duchovo existovali odjakživa a ještě budou nějaký ten čas i u nás existovat. Ani o ty, kteří se nechtějí podrobit vyhraněné individualitě, nebývá nouze. A ne každý je zrovna nadšen, když se mu o něm řekne tvrdo pravda přímo do očí. A to Burian dělal vždy. Bylo to v jeho povaze a na obalování nepřijemnosti neměl ani čas.

Vloni slavilo Burianovo D 34 pětadvacáté výročí svého založení. Oslavilo je hlavně mohutnou přehlídkou zcela nově nastudovaných ukázek ze svého staršího avantgardního repertoáru. Z něho mnohé s velkým úspěchem předvedlo divadlo na velkém zájezdu do Sovětského svazu, do Polska a Maďarska. A také na festivalu v Mariánských Lázních. Na festivalu, spojeném se seminářem, který byl především zásluhou E. F. Buriana neobyčejně závažný a kterého se účastnilo také mnoho ochotníků a ochotnických pracovníků. Ale než si v závěru povíme o Burianově poměru k ochotníkům, zmíníme se několika slovy o minulém sezóně D 34.

Ríkalo a psalo se o ní, že je příznakem Burianova úpadku. Nepřinesla prý nic nového, jen samé

Zemřel velký bojovník za socialistické divadlo

špatné hry ve slabé režii. Tak se mohl vyjadřovat jen ten, kdo se dívá na vnější, formální stránku divadelní práce. Kdo nevidí její vnitřní poslání. Kdo nechce vidět, jak se Burian urputně a takřka osamocen rve o současnost na jevišti. Byla to jen jeho vina, že neměl dostatek silných her? Kdo mu dal lepší?

Celkový pohled na loňskou sezónu D 34 není, pravda, nijak zvlášť utěšený. Uvedení několika ne zcela domyšlených, nehotových her s námety někdy jen přibližně životními způsobily odliv diváků z hlediště a stalo se terčem i velmi ostré kritiky. Burian na ni reagoval spíše podrážděně než věcně. Měl jít právem za zlé, že v mnoha případech nerozeznal jeho hlavní záměr: sloužit dnešku a zítřku provozování nových her se současnou tematikou.

Při uskutečňování tohoto záměru se Burian dopustil několika omylů. To však vůbec neznamená, že by to byl ve své podstatě záměr v čemkoliv pochybný. Ostatně na konci této hledácké sezóny se Burian znovu ukázal jako skvělý dramaturg: pro příští sezónu, jejížto zahájení se už nedežilo, sestavil tak silný a objevný dramaturgický plán, že mu ho může kdejaký divadelník fidelel zavidět.

Burian se nedežilo ještě něčeho. Koncem letošního srpna měl v plánu uspořádat v Mariánských Lázních festival svého D 34 a seminář určený také ochotníkům. Jím patřilo v posledních měsících jeho činnosti života mnoho úvah a myšlenek. Citujeme z nich slova, jež napsal do programu představení, které tvoří součást letošního Jiráskova Hronova a s kterým letos 1. června vystoupili staroběští ochotníci v D 34. Bylo to představení Pavlinových Zelených pustin:

Tvůrčí spolupráce mezi profesionálními umělci a umělci lidové tvorivosti je nejen ve smyslu vývoje našeho zřízení žádoucí, nýbrž velice potřebná a prospěšná. Zvláště dnes, kdy usilujeme o tvůrčí uchopení současnosti, je soustavný styk profesionálů s lidovou tvůrčivostí hnací silou, která nám může

pomoci k co nejširší kulturní a osvětové práci.

E. F. Burian zemřel uprostřed své milované práce. Nedokonal ji. Třebasže pracoval celý život s nesmírným úsilím, nedělal ani zdaleka vše, co udělat chtěl a mohl. A co by bývalo přineslo další prospěch našemu divadelnictví i celému našemu kulturnímu životu.

Emile Františku Buriane, vzpomínáme na tebe a budeme na tebe vzpomínat vždycky s vděčností.

Jiří POBER

VČERA

První soubor, který jsme letos uvítali na Jiráskově Hronově, byl soubor Dělnického divadla ZK Královopolských strojůren v Brně. Do Hronova přijel tentokrát už po čtvrté. První tu vystoupil s Čachovým Duchcovským viaduktem, podruhé s Drdovými Hrátkami s čertem a pak v Nezvalově dramatizaci Zápotockého románu Vstanou noví bojovníci. Rozhovor s vedoucím souboru přinášíme na druhé straně.

✱

Před zahájením vlastního pořadu XXIX. JH sehráli členové pražského Divadla D 34 v Jiráskově divadle místo původně ohlášené Burianovy hry Rozcestí jinou Burianovu hru, Dálky. Předtím omdlelne besedovala členka D 34 Růžena Pochová v režisérském kursu ÚRO o současné dramaturgii a o práci Divadla D 34.

✱

Po krátkém uměleckém programu zahájil omdlelné odborným proslavem dr. Jan Baleka, ředitel hradecké krajské galerie, v tělocvičně osmiletky proti divadlu (vchod z Čapkovy ulice) výstavu obrazů národního umělce Václava Špály, rodáka ze zdejšího kraje. Soubor Špálových prací obsahuje 20 charakteristických ukávek z díla tohoto velkého mistra moderní

Zvedněme nad hlavu prapor Vojanův, Tylův, prapor nejlepší práce Marie Hübnerové. Staňte se uměleckými úderníky. To dokážete tím, že budete pěstovat každý svůj krok, každé své slovo. Tím, že všechny své síly dáte k dispozici pro lidově demokratickou republiku, jejímiž občany máme čest být. Dnes na nás čeká Tvorba s velkým T, krásnější než kdykoliv dříve, protože máme nové publikum, protože jsme s ním tvůrci nového příštího života. Prosím, abyste si řekli když jдете do zkoušky: Dnes jdu tvořit nový, lepší svět!

EFB

XXIX. BUDE JINÝ

Posuzovat úroveň letošního Jiráskova Hronova v této chvíli, kdy teprve začal, znamená by ovšem uchylvat se k předpovědím, věštbám a prorocství. Stejně nesolidní by samozřejmě bylo srovnávat i jen výhledové úrovně letošního ročníku s úrovní ročníků předcházejících. Žádné divadlo na světě, pokud je provozováno živými herci, a ovšem tím méně divadlo neprofesionální, nemůže předem zaručit úroveň svého představení.

Pokud tedy jde o reprodukční složku letošních hronovských (a letos poprvé soustavně i náchodských) představení, je třeba se držet ve stínu cudného mlčení.

Avšak základem a východiskem každé divadelní práce není složka reprodukční, nýbrž výběr her, dramaturgie. A tento základ je letos zřejmě, velmi mírně řečeno, solidní. Bylo možno jeho vybudovat nejen proto, že ochotnické soubory hrají ve velké míře hry dobré, ale také proto, že představení, která se letos dostala na Jiráskův Hronov, byla vybirána jiným způsobem než v letech předcházejících.

Dříve se mohlo stát, že by v programu JH bylo třeba deset různých představení Jiráskovy Lucerny nebo Blažkova Třetího přání či jiné, v dané době populární hry. Nebo že by se tu vyskytla sice skvělá inscenace, ale takové hry, která snad není nijak nežádoucí, avšak také ne nijak zvlášť žádoucí. Žádoucí v tom smyslu, že by ji z různých důvodů měl hrát co možno největší počet souborů.

On totiž Jiráskův Hronov odjakživa byl, je a měl by zůstat také vzornou studnicí, z níž soubory mohou a mají čerpat poučení pro svou dramaturgickou práci. Řečeno jednodušeji: JH má ukazovat našemu ochotnickému hnutí cestu vpřed také pokud jde o výběr her, o způsob, jak hledat, popřípadě si i upravovat nebo dokonce i vlast-

ními silami vytvářet texty, textové předlohy.

Takové tvrzení ovšem není žádný objev. Je to věc docela samozřejmá a přirozená. Jenže jak jí dosáhnout, když by program JH měl být sestaven víceméně mechanicky jen z představení, která vyšla vítězně ze soutěže? A jak přivést na scénu Jiráskova divadla průbojnou, společensky velmi potřebnou a třeba dosud neznámou nebo neprávem opomíjenou hru, jejíž inscenace z jakéhokoli důvodu v soutěži nevyšla?

Hledání odpovědi na tuto otázku přineslo jeden z hlavních důvodů, proč letos na Jiráskově Hronovu neuvidíme jen inscenace, které vyšly vítězně ze soutěže, nýbrž také představení, která by se jinak do Hronova asi nikdy nedostala. Nedostala by se sem nikoli proto, že jsou slabá, nýbrž proto, že v soutěži byla z nejrůznějších důvodů zastíněna představeními jinými.

Jaké to byly důvody, o tom zatím uvažujte, milí čtenáři, sami. Možná, že o nich ještě v tomto časopise napíšeme později, budete-li si to přát. Ale v každém případě bychom si my, redaktoři U n ě s, přáli, abyste svými diskusními příspěvky pomohli odpovědět na otázku, která není, jak se zdá, docela všem jasná a jejíž veřejné prodiskutování na stránkách tohoto časopisu nemáme připravit ke zdaru posláním letošního Jiráskova Hronova.

Ta otázka zní:

Je lepší, aby JH byl soutěžní přehlídkou představení, která vyšla vítězně ze soutěže, nebo festivalem, který dává obraz našeho ochotnického hnutí, tedy ne pouze jeho vrcholných reprodukčních úspěchů? Je lepší, aby program Jiráskova Hronova byl víceméně náhodným splecením výtěčných inscenací, které v Hronově zápolí o nejpřednější umístění na pomyslové pokračování na straně 2.

Pokračování na straně 2.

ho malířství a docela jistě stojí za zhlédnutí.

Další dvě výstavy byly jednak omdlelné, jednak večer otevřeny v rámci XXIX. JH v Náchodě. — V Domě osvěty je to výstava grafických listů slovenského malíře Vincenta Hložníka a v průmyslové škole stavební výstava o výtvarnictví na malém jevišti, která je uspořádána z prací výtvarníka Státního zájezdového divadla Karla Šálka. Ke všem zmíněným výstavám se ještě vrátíme podrobněji v našich poznámkách. Zatím je doporučujeme vaší pozornosti.

DNES

První letná polibeni

a přátelské pozdravy.

Dnes je první představení.

Zlomte si vaz — ve zdraví.

am

Od 14 hodin bude před divadlem vyhrávat hudba ZK Šmeralových závodů, Hronov. Bude to koncert o to srdečnější, že tento závodní klub je patronem prvních hronovských hostů, Dělnického divadla ZK Královopolských strojůren, Brno.

✱

Slavnostní zahájení XXIX. JH bude v 15 hodin. Provede je předseda KNV Hradec Králové Josef Ježek. Slavnostní projev přednese

Gustav Hnilička, tajemník Ústřední rady odborů. Potom přednese J. Kremla, člen Mladé scény z Hradec Králové, Josefa Kalnara Píseň o mladé víchřici. Na závěr zahajovací slavnosti bude pokračovat koncert ZK Šmeralových závodů.

✱

První představení XXIX. JH, Višněvského Optimistické tragédie v provedení Dělnického divadla ZK Královopolských strojůren z Brna bude v 15.30 a ve 20 hodin.

✱

Pro ty, na které se nedostanou vstupenky, bude od 20 hod. ochotnická beseda v ZK Šmeralových závodů (Slavie). Vstup na permanentky a odnaky.

✱

Také ve 20 hodin začíná taneční zábava v sokolovně. Tato zábava se bude opakovat denně po celou dobu trvání XXIX. JH.

✱

V Náchodě na náměstí se budou ve 20 hodin promítat dokumentární amatérské filmy členů závodních klubů.

✱

Na plakátech oznámená vystoupení souboru Hořec z Vrchlabí se v Hronově ani v Náchodě neuskuteční. Odpadá také pravidelně jinak popolední vítání souboru před Jiráskovým divadlem, poněvadž další účastníci XXIX. JH, pražský soubor Máj, přijede až pozdě v noci a bude uvítán zítřa, v den svého vystoupení.

XXIX. BUDE JINÝ

Pokračování ze strany 1.

sínem, neredálním žebříčkem, nebo soustavou podnětných představ, která snad z hlediska režie, hereckých výkonů, scénické výpravy a ostatních reprodukčních složek nemají všech pět P (ostatně které představení je má?), ale která mohou sloužit jako vzor celému našemu ochotnickému hnutí?

Netajme se tím, že považujeme druhý způsob, ten, podle něhož je JH sestavován nikoli jen na základě výsledků soutěže, za mnohem prospěšnější. Vedle hlavní přednosti, o které je řeč výše, přináší ještě řadu dalších. Dává možnost všem souborům, nejen těm několika desítkám, které v posledních letech reprezentovaly celé ochotnické hnutí a tím vlastně jeho celkový obraz zkreslovaly, aby vystoupily v Hronově. Koriguje nedostatky, který vzniká tím, že ne všechny soubory a jejich výkony posuzovat jednotně, bez přihlídnutí k možnostem i úkolům, jaké soubory mají ve svém kraji, okrese i místě. Zbavuje JH fanouškovsky sportovní, neumelecké, bezideové atmosféry, v které se sestavují žebříčky a udělují body.

Tato poslední věc pak není zřejmá všem po chuti. Mnohým se zdá, že JH ztrácí svůj hlavní půvab, jestliže se nepočítá s tím, že v závěru budou vyhlášeny „vítězové“ (a snad i poražení). A právě jim jsou určeny tyto řádky. A právě oni by měli povědět své výhrady proti programu letošního Jíráskova Hronova, jestliže nějaké mají.

Jestliže je nemají, měli by přijít s návrhem, jak tedy jinak by bylo možno zařadit, aby byl program JH tak vyvážený a pestrý. Aby v něm byl uměrný počet původních her i her sovětských, kulových i veselých, protiválečných, výchovných, současných... Aby se na něm projevil do tak velké míry dramatické samostatnosti ochotníků, že by v něm bylo tolik her, které se na profesionálních scénách vyskytují buď jen docela ojediněle (Metelice, nová dramatizace Filosofské historie)

JH opravdu začal

Podle čeho se to pozná?

Snad podle toho, že Hronov je už plný návštěvníků? Že už tu jsou odedávna osvědčení festivaloví borci, jako dr. Kl. Rektorisová, Jiří Beneš, Ada Morávek, Miloslav Zecha, Ladislav Lhota, fotograf Karel Minc a obrovské spousty dalších, mezi nimi dokonce i několik profesionálních divadelníků? Že přijela kupa novinářů (i když menší než jindy)? Že u Turisty stojí fronty žadatelů o ubytování a v restauracích se o volnou židli svádějí potyčky až bitvy? Že město je slavnostně vyzdobeno? Že na schodišti před divadlem už byl přivítán první soubor a že se tam už šikují řady prominentů, kteří provedou slavnostní akt zahájení?

Nikoli, milákové, nic z toho není tak neklamným příznakem začátku hronovského festivalu jako to, že se — na hronovském náměstí začala kopat dlažba. Včera v úterý.

Očima nováčka

Jsem v Hronově poprvé. Jízdní řád a zeměpis jsou moje slabiny a tak jsem si vybral právě ten nejvhodnější vlak a na jednom jsem po cestě z Prahy zůstala třetě, samozřejmě značně udivená, dvě hodiny v Týništi nad Orlicí.

Domů jsem obratem napsala: dojele jsem dobré. Na festival jsem se vypravila dříve, protože nesmím přece o ně přijít. Byla neděle, všude plno lidí, kteří si mě zvědavě prohlíželi. Nu, jsem zkrátka jeden z prvních návštěvníků! Všude mě vítaly plakáty, vývěsky a praporky. To jsem ovšem tolik nevnímala. Kufr mám vše malé, ale těžké, o tašcích nemluví. Teď ještě kabát, co kdyby bylo zima, a na sobě všechno, co zavazadla neunesla. Z nádraží na náměstí je tak zoufale daleko!

Ubytování mě v jedné vilce na kopci. Viděla jsem právě všechno to, co se dělá, než přijedou festivaloví hosté.

Jeden z ostřílených stálých návštěvníků mi ukázal

nebo dokonce vůbec ne (Trojané, Kompas v nás, Zelené pustiny, 20.000 mil pod mořem, Ukradený měsíc, estrády). Aby mezi soubory, které v Hronově vystoupí, byla převážná většina těch, které sem přijedou poprvé.

I když to není tak důležité, není v této souvislosti bez zajímavosti ani to, že se žádná hra letošního JH nevyskytla na programu žádného ročníku předcházejícího.

Nutné časové omezení programu XXIX. JH nedovolilo zařadit do něho mnohé z toho, co členové ústřední poroty doporučovali navíc. Ledacos tu chybí (např. Klicpéra, ochotnický Jirásek, Tyl a vůbec česká a také slovenská klasika nebo za ukázká hudebního divadla — opera, opereta), na ledacems bude možno najít nedostatky. Avšak jako celek má především dramaturgie letošního Jíráskova Hronova podle našeho názoru v dnešní situaci celého našeho divadelnictví úroveň vynikající. Tak dobru, že skoro i proto lze říci, že XXIX. JH bude jiný než všechny předcházející.

Začali před začátkem

Již v pondělí, tedy dva dny před počátkem XXIX. Jíráskova Hronova, bylo zahájeno čtrnáctidenní školení režisérů souborů závodních klubů, které pořádá ÚRO. Třídenní kursistů je Ant. Němeček, režisér pražského souboru Máj, a ten nám odpovídal na několik otázek.

Proč se odborová organizace rozhodla uspořádat školení v Hronově?

Jíráskův Hronov je vlastně naším největším a nejvyšším kulturním střediskem. Je, myslím, proto nejvhodnějším místem pro takovéto kursy. Všichni jejich absolventi si mohou odvézt leteckých poznatků přivést i poznatky praktické. Mimo jiné také z hronovských představení.

Jaká byla situace vloni?

Loňského roku probíhalo školení poprvé. Mělo tři běhy a celkem se vyskylo asi 150 ochotnických režisérů. Ovšem nebylo v Hronově, ale v Ústřední škole ROH v Městcích.

Kolik má letošní školení účastníků a jak byli vybíráni?

Účastníci školení vybíraly krajské odborové rady ve spolupráci s krajskými domy osvěty z řad vedoucích nebo předních režisérů souborů, kteří už mají za sebou delší záslužnou práci. Účast na školení má pro ně být jakýmsi vyznamenáním a současně závazkem.

Každý kraj dostal směrná čísla, určená především jeho velikostí. Celkem tu máme z celé republiky přes 70 posluchačů.

Další jsme také tři místa k dispozici ústřednímu poradnímu sboru pro divadlo, ale ten jich nevyužil.

Čeho hlavně se budou přednášky týkat?

Po úvodních (o úkolech odborové organizace a uskutečňování kulturní revoluce) se budou zabývat současnou dramaturgií, prací dramaturga a režiséra na současné hře, metodami režijní práce v

...Ty, herce, musí si především jiným uměním osvojit umění pozorovat.

Není totiž důležité, jak vypadáš, nýbrž cos viděl a co ukazuješ. Hodno vědění

je to, co víš. Budou tě pozorovat, aby viděli, jak dobře jsi pozoroval ty.

Ale znalost lidí si nezískáš ten, kdo pozoruje jenom sebe. Skryvá příliš mnoho sám před sebou.

A nikdo není moudřejší nežli on sám.

I musí tedy vaše školení začít mezi živými lidmi. Vaši prvou školou budiž vaše pracoviště, váš byt,

čtvrt v níž bydlíte. Musíte tam pozorovat všechny lidi, ty cizí, jako byste je znali, ale ty známé, jako by byli cizí...

Bertold Brecht: Reč k dánským dělnickým divadelníkům o umění pozorovat

Přeložil Ludvík Kundera (Ze sbírky Sto básní)

bec, práci s hercem, jevištní řeč, výpravou, divadelní maskou, divadelní kritikou atd.

Mohl bys nám říci jména některých přednášejících?

O práci s hercem promluví Jar. Tušíl, administrativní ředitel Ústředního divadla čs. armády, o vnitřním životě v souboru předse- dá ústředního poradního sboru pro divadlo a hlavní redaktor Ochotnického divadla Jiří Beneš, malé jevištní formy jsou tématem před- nášky Václava Dvořáka z Ústřed- ního domu lidové tvořivosti. Mezi dalšími přednášejícími jsou Vladimír Halada, odborný asistent AMU, Jaroslav Nezval, brněnský drama- tik a spisovatel, Karel Šálek ze Státního zájezdového divadla (dřívější Vesnické divadlo), R. Kurel, vedoucí maskér D 54 aj.

Režisérskému kursu přikládáme velkou důležitost, a proto si ho budeme v tomto časopise i nadále všimati. Stejně tak jako ostatních kursů, které při XXIX. JH proběhnou: kursu dálkového školení ÚDLT a kursu pro vedoucí estrádních uměleckých skupin.

Ke školení režisérů v souborech závodních klubů ještě dodáváme, že zde čeká do budoucnosti ÚRO velká práce. V přítomné době má- jí závodní kluby skoro 2.000 divadelních souborů. I s letošními nastavujícími absolventy bude v nich jen něco přes 200 režisérů, kteří prošli školením. Kdyby dosavadní tempo školení zůstalo zachováno, trvalo by dalších skoro 20 let, než by každý soubor ZK měl aspoň jednoho vysokého režiséra. A jeden režisér pro soubor nestačí...

paměťhodnosti města Hronova. Na jeho monotónním hlase jsem poznala, že tohle vidí a dělá každý rok, a proto ho už nemůže nic překvapit. Pouze u místního pramenu zdůraznil: „Tu vodu nepijte, nestojí za nic.“ Mně docela chutnala, ale ze slušnosti jsem se podřídila tomu staršímu a zkušenějšímu.

Přišla jsem na oběd trochu později, asi po jedné hodině. Bylo nás takových více. Číšník nás přejel nevšímavými zraky a řekl kolegové: „Sakra, už zase někdo. Do kolika zase budu dneska roznášet!“

Pak jsem hledala Jíráskův buk. Nějaký strom jsem po tuhé boji s informacemi místních občanů našla. U večere jsem si ale všimla fotografie, zachycující Jírásku právě na tom památném místě, a ta mi jasně řekla, děvče, byla jsi někde jinde. Nevadí, to napravím zítra.

Bylo už tma a mně se chtělo spát. Představila jsem si tu romantickou cestu do vily a zmocnila se mne hrůza. Sama tam prostě chodit nemůže a nebudu! Tak jsem nešla a přece trvalo dlouho, než jsme tu pravou objevili.

Tak skončil můj první den v Hronově.

- hč -

Hovoříme s J. Veselým, vedoucím královopolských ochotníků

Od roku 1945 si umělecké vedení souboru vytýkalo za cíl uskutečňovat dramaturgii revolučních her z bojů dělnické třídy a her z bojů ruského proletariátu.

Byl to např. Železný potok, Ruští lidé, Zkáza eskadry, z bojů naší dělnické třídy Duchovský viadukt, Vstanou noví bojovníci a mnoho současných pokrokových her a her současných autorů. Tak např. Jarišův Boleslav I., Topolův Půlnoční vitr, Tomanovo Slované nebo a řada dalších her, řešících problematiku současné vesnice.

Nejvýraznější inscenací letošního sezóny je u nás nesporně insce-

nace Višněvského Optimistické tragedie, v níž hledal soubor nové možnosti v inscenaci, až již po stránce technické, herecké i zvukové. Soubor v této hře upustil od vyslovené realistické scény. Volí způsob volného prostoru, na němž chceme zdůraznit, že hlavní na scéně je slovo herce.

Co ještě říci? Soubor přistupoval k práci na Optimistické tragedii s velkou láskou a tato inscenace prošla od premiéry mnoha režijních změn, ovlivněných jednak kolektivním názorem souboru a jednak připomínkami soutěžních komisí všech stupňů.

Optimistickou tragedii přijímají diváci velmi kladně, a to utvrzuje soubor v názoru, že nastoupená cesta je správná, a i nadále bude určovat profil naší ochotnické práce.

Soubor s radostí přijal zprávu, že letos Jíráskův Hronov není nejvyšší soutěžní motou, ale že je přehlídkou celoroční práce vybraných souborů, přehlídkou, při níž se nehodnotí pouze jedno představení, které pro Hronov soubory připravily. Nejvyšší odměnou pro ochotníky je uznání jejich diváků.

A jak dále? Do příští sezóny připravujeme např. Vančurovo Jezero Ukereve, pro mládež pak Kouzelný kvítek, Děti kapitána Granta a jiné.

Na jevišti v Hronově i v Ná- chodě budeme vystupovat odpovědně, abychom diváků přesvědčili, že naše divadlo je skutečně zbraní, která bojuje za lepší zítřek nejen pro nás, ale pro všechny pracující v celém světě.

- z o -

Z oficiny holiče plnovousů

Některé věci se dějí asi prostě proto, že se dít musejí. Tak např. když jedete někým na výlet nebo na exkurzi autobusem, stane se docela určité, že po zastávce nebo nepozději před startem na zpáteční cestu ve chvíli čekání na opozdění někdo vtipně prohlásí: „Kdo tady není, ať se přihlásí!“

Nevím jak ty, milí čtenáři a neméně milá čtenářko, ale našinec z našeho redakčního kolektivu U nás, skládajícího se také z lidí světu už někdy ten pátek znalých, se dosud nesetkal se sruhu zmíněnou exkurzí ani vyletem, přičemž by si onomu rovněž sruhu zmíněnému výroku k popukání nedošlo.

Stejně tak se někdo z nás nesetkal s festivalem, na němž by se nevyskytl nějakým způsobem parafrázovaný program právě toho festivalu. Nemáže tomu ovšem uti ani XXIX. JH. Proto už tiskneme to, co tam tiskneme.

Omluvou nám budíže ta neodratná nutnost, s jakou k takovým katastrofám dochází, a polehčujícími okolnostmi tato fakta o naši parafrázi, která

a) není ve verších, bu
b) ani rymována, zato je
c) přesně chronologická, takže
d) bude jistě sloužit jako vhodná mnemotechnická pomůcka všem účastníkům i zájemcům od před- sedy přípravného výboru až po — no, třeba až po tebe (po vás), milý (-á) náš (naše) čtenáři (-ko).

Na XXIX. JH uvidíte také optimistickou tragedii o Trojaněch, kteří se jednou krásného srpnového dne vypravili ve velkém hluku na nepokojené hody sv. Kateřiny. Rekl si: je kompas v nás, proto nemáme zabloudit ani v zelených pustinách, nejvýš tam zažijeme dobrodružství Toma Sawyera na estrádě nebo aspoň jeho poslední dějství. Pak podnikneme cestu s prof. Mamlockem třeba 20.000 mil pod moře, abychom našli ukradený měsíc, který se Krzysztofowi ztratil v metelici zrna o stodevátém výročí dne, kdy se odehrával závěrečný děj Jíráskovy Filosofské historie.

Pachatel neznámý

V pondělí o půlnoci byl v Hronově zcela neočekávaně spáchan atentát na předsedu třídní samosprávy režisérského kursu a redaktorku místního listu. Z okna školní budovy byl vylit proud vody na hlavu obou jmenovaných a omráčil je. Dosud se nepodařilo zjistit viníka. Jako odměnu za jeho dopadení dá redakce t. l. k dispozici na jednu noc lázko v nočníhárne hostujících souborů.

Zpravidla XXIX. Jíráskova Hronova U NÁS vychází denně ve 14 hodin. Vydává ji přípravný výbor XXIX. JH, řídí redakční rada. Redigují Jiří Pober (hlavní redaktor), Martin Jančůka a Helena Červená se kruhem spolupracovníků. Výtvarná spolupráce František Kaubek. Technický redaktor Pavel Kopecký. Redakce je v ul.č. 63, Kapkova ul. 123, telefon Hronov 104. Tiskne Jiskra, národní podnik, provozovna Hronov. N 107219

Cena jednoho čísla Kčs 0,50.